

KONKEN (51 KAĞIT OYUNU)

Gönderen ÜNSALİ - 24/05/2011 22:00

1970/1971 Öğretim Yılı.Mayıs ayının sonu haziranın ilk haftası.Günlerden bir gün akşam mütealasındayız. Dersler, sınavlar şöyle böyle derken bitmiş ve her şey gırgır olmuş.Boş kalmaktan herkesin canı sıkılıyor. Malum bizim insanlarımız boş kalınca aklına muzırlık yapmak düşer.Dört arkadaşımız aralarında anlaşılır. Müteala yaptığımız sınıfımız 5/C zemin kattadır.Bu dört arkadaşımız pencereden atlayarak kahvehaneye gidecekler ve konken oynayacaklar. Kapıdan gitseler nöbetçi öğretmen anında enseler.Tek yol pencereden kaçmaktır.En cesaretli olan arkadaşımız o meşhur çift çerçeveli pencereden dışarı atlar.Sonra ikinci ve üçüncü de atlar.Sıra dördüncüdedir. Ürkek tavırlarla pencereye çıkar, tam atlayacağı sırada sınıfın kapısı birden açılır ve nöbetçi öğretmenimiz görünür.Hiç bir şey söylemez.Gayet ciddi bir eda ile penceredeki arkadaşımıza bakmaktadır.Penceredeki arkadaşımız da dışarıya atlayamamış öğretmeni görerek pencerede öylece donakalmıştır.Sınıftaki diğer biz öğrenciler ise bir öğretmene bir de penceredeki arkadaşımıza bakmaktayız. Dışarıdaki üç arkadaş nöbetçi öğretmenden habersizdir. Seslerini kısarak bağırırmaktadırlar:

-Hadi atla.

-Atlasana lan.

-Olum atlasana ne duruyon.

-Lan hoca gelecek şimdi.Atla.

-.....

Bu konuşmaları biz duyarız da nöbetçi öğretmenimiz duymazmı.Daha fazla beklemez ve işaret parmağı ile penceredeki arkadaşımıza kibarca gel gel eder. Arkadaşımız pencereden süklüm püklüm iner ve nöbetçi öğretmenin arkası süre gider. Yarım saat kadar sonra yanakları kızarmış olarak gelir.Anlaşılan odur ki biraz sevilip okşanmıştır.Diğer üçünün akıbeti ne oldu onu hatırlamıyorum. Nöbetçi öğretmen ile dört arkadaşımız kimdi? diye de sormayın.Hoşça kalın.

Cvp: KONKEN (51 KAĞIT OYUNU)

Gönderen ÜNSALİ - 18/06/2011 23:33

ÜNSALİ yazan:

1970/1971 Öğretim Yılı.Mayıs ayının sonu haziranın ilk haftası.Günlerden bir gün akşam mütealasındayız. Dersler, sınavlar şöyle böyle derken bitmiş ve her şey gırgır olmuş.Boş kalmaktan herkesin canı sıkılıyor. Malum bizim insanlarımız boş kalınca aklına muzırlık yapmak düşer.Dört arkadaşımız aralarında anlaşılır. Müteala yaptığımız sınıfımız 5/C zemin kattadır.Bu dört arkadaşımız pencereden atlayarak kahvehaneye gidecekler ve konken oynayacaklar. Kapıdan gitseler nöbetçi öğretmen anında enseler.Tek yol pencereden kaçmaktır.En cesaretli olan arkadaşımız o meşhur çift çerçeveli pencereden dışarı atlar.Sonra ikinci ve üçüncü de atlar.Sıra dördüncüdedir. Ürkek tavırlarla pencereye çıkar, tam atlayacağı sırada sınıfın kapısı birden açılır ve nöbetçi öğretmenimiz görünür.Hiç bir şey söylemez.Gayet ciddi bir eda ile penceredeki arkadaşımıza bakmaktadır.Penceredeki arkadaşımız da dışarıya atlayamamış öğretmeni görerek pencerede öylece donakalmıştır.Sınıftaki diğer biz öğrenciler ise bir öğretmene bir de penceredeki arkadaşımıza bakmaktayız. Dışarıdaki üç arkadaş nöbetçi öğretmenden habersizdir. Seslerini kısarak bağırırmaktadırlar:

-Hadi atla.

-Atlasana lan.

-Olum atlasana ne duruyon.

-Lan hoca gelecek şimdi.Atla.

-.....

Bu konuşmaları biz duyarız da nöbetçi öğretmenimiz duymaz mı? Daha fazla beklemez ve işaret parmağı ile penceredeki arkadaşımıza kibarca gel gel eder. Arkadaşımız pencereden süklüm püklüm iner ve nöbetçi öğretmenin arkası süre gider. Yarım saat kadar sonra yanakları kızarmış olarak gelir. Anlaşılan odur ki biraz sevilip okşanmıştır. Diğer üçünün akıbeti ne oldu onu hatırlamıyorum. Nöbetçi öğretmen ile dört arkadaşımız kimdi? diye de sormayın. Hoşça kalın.

=====